

Päivi Uljas maahanmuuttokeskusteluun.

Perinteisin ja tunnetuin työntekijöiden itsensä rakentama menetelmä säädellä palkkatasoaan on pyrkimys vähentää työntekijöiden keskinäistä kilpailua ja estää työvoiman ylitarjontaa. Sitä harjoittivat vuosisatoja ammattikunnat, killat, jotka säätelivät kisällioppilaiden määrää ja ne 1800-luvun englantilaiset ammattiosastot, jotka keräsivät rahaa ja maksoivat työttömät jäsenensä toiselle paikkakunnalle työtä hakemaan tarkkojen sääntöjen mukaan. Edellisen vapaakauppavaiheen suuret muuttoaalot käynnistivät USA:ssa voimakkaan liikehdinnän maahanmuuttoa vastaan ja saivat aikaan rajoituksia ennen ensimmäistä maailmansotaa. Taloushistorioitsijat O'Rourke ja K Williamsson varoittivat jo vuosia sitten niistä ongelmista joita edellisen vapaakauppavaiheen työvoiman, tavaran ja pääomien vapaa liikkuvuus aiheutti. Palkat laskivat työvoimaa vastaanottavissa maissa ja maahanmuuttovastaiset liikkeet saivat hegemonian. Myös helsinkiläiset ulkotyöntekijät vaativat jo vuoden 1890 liikehdinnällään, ettei ulkopaikkakuntalaisia saa päästää Helsinkiin työhön. Tämä ei ole työväenliikkeen internationalistisen linja mukainen ajattelutapa, mutta nousee kuin rikkaruoho ihmisten kokiessa elämänsä uhatuiksi. 1800-luvun köyhät usutettiin juutalaispogromeihin monissa Euroopan maissa.

Tosiasiassa vasemmisto on ajanut Eurooppaan työvoiman, tavaroiden ja pääomien vapaata liikkuvuutta, taistelematta samanaikaisesti kunnollista ja toimivaa työehtojen valvontaa ja työläisille osuutta voitoista, ja näin se on kyllä aika lailla lyhytnäköisesti kaivanut verta nenästään. Kun Suomessakin 1990-luvun lamasta alkaen on heikennetty työttömyysturvaa, lisätty paikallisen sopimisen mahdollisuutta, vapautettu vuokrafirmojen toimintaa, katseltu rauhassa siivouksen, pakkauksen, kuljetuksen ym. ulkoistamista, sallittu harmaan talouden leviäminen ilman yhtään kunnollista koko ay-liikkeen toimintapäivää, jää ilmaan kysymyksiä. Onko vasemmisto ja ay-liike niin heikko, ettei se

voi tilanteelle mitään? Vai ollaanko tosiasiasa mukana eräänlaisen kansallisen kilpailukyvyyn ideassa, jossa ääneen sanomatta katsellaan sormien läpi sitä, että tietyt työt saakin teettää huonoilla ja halvoilla ehdoilla, ja nähty myönteisenä, että työvoiman keskinäinen kilpailu työpaikoista alentaa työvoimakustannuksia. Tosiasiasa SAK selkeillä vaatimuksilla ja muutamalla yleislakkopäivällä saisi pahimmat ongelmat kuriin varsin nopealla aikataululla. Olipa selitys ay-liikkeen toimimattomuuteen heikkous tai sinisilmäisyys ja lyhytnäköisyys, nykytilanne poikii työehtojen alentamisen avulla työnantajille voittoja ja perussuomalaisille ääniä ja tunkkainen muukalaisvihamielisyys lisääntyy.

Vain toiminnan ja tulosten avulla vasemmisto kykenisi todistamaan inhimillisyyden ja humanismin linjan ja internationalismin uskottavuutta. Se on vuosikymmenestä toiseen vedonnut laajaan osaan suomalaista kansaa ja toimisi edelleenkin.